

Warszawa, dnia 20 grudnia 1951 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 34311

Kl. 80 b, 21/03

Jan Niewęglowski

(Warszawa, Polska)

i Feliks Esse

(Warszawa, Polska)

Sposób zbrojenia betonu lub innych tworzyw opartych na spoiwie cementowym lub cementowo magnezjowym

Zgłoszono 10 marca 1947 r.

Udzielono 2 listopada 1950 r.

Przy znanym sposobie zbrojenia betonu, zwłaszcza w częściach pracujących na rozciąganie, używano stali ze względu na jej wytrzymałość, w innych tworzywach o spoiwie cementowym jak np. w eternicie w tym samym celu stosowano włókna azbestowe. Jak wiadomo włókna szklane posiadają w zależności od swej grubości wytrzymałość na rozciąganie, która dorównywa pod tym względem włóknom azbestowym oraz wielokrotnie może przewyższać wytrzymałość na rozciąganie normalnej stali zbrojeniowej.

Sposób według wynalazku polega na wprowadzeniu do tworzyw opartych na spoiwie cementowym lub cementowo-magnezjowym, w częściach konstrukcji narażonych na rozciąganie, włókna szklanego, które przejmują na siebie naprężenia rozciągane. Włókna szklane pracują w tym przypadku podobnie jak stal w betonie lub włókna azbestowe w eternicie, przy czym do zbro-

jenia tworzyw opartych na spoiwie cementowym lub cementowo-magnezjowym używa się włókno krótko lub długo włókniste ewentualnie w postaci prętów, zbrojenie włóknami długimi lub prętami przysypuje się cienkimi warstwami spoiwa a włókna krótkie miesza się z betonem.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób zbrojenia betonu, lub innych tworzyw opartych na spoiwie cementowym lub cementowo magnezjowym, znamienny tym, że w częściach konstrukcji narażonych na rozciąganie wprowadza się włókno szklane krótko lub długo włókniste, przy czym włókna długie lub pręty z włókna przysypuje się cienkimi warstwami spoiwa a krótkie miesza się z betonem, lub z tworzywem opartym na spoiwie cementowym lub cementowo magnezjowym.

Jan Niewęglowski

Feliks Esse